

**SVEUČILIŠTE U SPLITU
FILOZOFSKI FAKULTET**

Odsjek za sociologiju

Predmet: Kvalitativna metodologija

Akademska godina 2009./2010.

Studentica: Aleksandra Grubić

**KARAKTERISTIKE KVALITATIVNOGA PRISTUPA U SOCIOLOGIJI
(metodološki esej)**

recenzentice: prof. dr. Anči Leburić (Filozofski fakultet u Splitu)

dr.sc. Marija Lončar, viša asistentica (Filozofski fakultet u Splitu)

Esej je recenziran 10.02.2010. i postavljen na službenoj web stranici Odsjeka za sociologiju
Filozofskog fakulteta u Splitu

(www.ffst.hr/dokumenti/izdavastvo/studentski/sociologija/index.htm)

Kvalitativno istraživanje obuhvaća relativno novu i „ekscentričnu“ alternativu tradicionalnim metodološkim pristupima. Vrijeme ovakvih pristupa tek dolazi i sve do sada učinjeno predstavlja samo začetak i ulog u budućnost, zahvaljujući sve većoj rasprostranjenosti.

Esencijalnu karakteristiku kvalitativnosti svodimo na cjelovitost dizajna istraživanja kojega se promatra kao realni entitet, a ne apstraktnu, izvanjsku pojavu. No, teško je generalizirati kod ovako opširnog pristupa u sociologiji jer svaka metoda, tehnika, dizajn ili strategija nosi svoju „težinu“ i nedostatke. U pravo zbog spomenutih specifičnosti 21. stoljeće donosi sve manje „purističkih“, a sve više mješovitih pristupa u kojima se gube granice tradicije i prošlosti.

Osobenost kvalitativnog pristupa je u privilegiji i mogućnosti intenzivnog i „dubokog“ odnosa sa ispitanicima. U ovom tipu istraživanja oni prestaju biti brojevi i statistički podaci, a postaju životne priče ispričane kroz naraciju istraživača. On ovdje predstavlja posrednika, kroz čiji jezik kao sredstvo tumačenja ispitanik može izraziti svoja iskustva.

Naravno, prilikom svakog tipa istraživanja priče će se razlikovati, većinom zbog istraživačevog baziranja na različitim karakteristikama. Tako će u fokus grupi ispitanik biti dio šire, zajedničke priče, u dubinskom intervjuu on će biti trenutni „centar svemira“ i njegova će priča biti detaljno popraćena, dok će u strukturiranom intervjuu već postojati

svojevrсна „šablona“ po kojoj će ispitanik odgovarati. U etnografskom istraživanju prenositi će se priče iz različitih kultura i zajednica, a fenomenološko istraživanje će se bazirati na fenomenima i specifičnostima određenih ispitanika i njihovih obilježja.

No, sloboda kvalitativnosti nosi i svoje „breme“ ispoljeno u mogućoj izraženijoj subjektivnosti i pristranosti istraživača, te mogućem utjecaju na ispitanikova mišljenja i na procese konstruiranja priča.

Bez obzira na potencijalne nedostatke ovoga pristupa, on danas predstavlja neistraženo područje mogućnosti i različitosti. Tko god dobije priliku ući u svijet životnih priča bit će privilegirani zbog specifičnosti svake. Stoga tko zna gdje će nas sve odvesti ovaj novi pristup pun neslućenih mogućnosti.